

ஞாய சாஸ்த்திரம்

கொள்தம் புனிதமான ஞாய சாஸ்த்திரம் இதில் உள்ளது 5வது அத்தியாயம். 1ல் இரண்டு கன்னிகை சப்த்தியா ப்ரகரணம் சப்த்தியா ப்ரகரணம் :- ஷோடச பதார்த்தினை பற்றிச்சொல்லுவது காணதலுடையவன், வைசேஷிக் சாஸ்த்திரம் 7 பதார்த்தம் இருக்கு, கொளதமர்கள் 16 பதார்த்தங்கள் என்பார்கள். இது முதல் அத்தியாயம் மற்றும் முதல் ஆன்மீகம் . சாமான்யவிசாரித்திற்கு பிறகு ப்ரமான் விசாரம் இரண்டாவது அத்தியாயத்தில் வரும் . ப்ரமேய விசாரம் இரண்டாவது அத்தியாயத்தில் தொடங்கும் . முதல் இரண்டு அத்தியாயத்தில் ப்ரமாணத்தைச் சொல்வதாகவும் , அடுத்த இரண்டு அத்தியாயம் ப்ரமேயத்தைச்சொல்லும் . ஜாதி நிக்ரஸ்தான்த்தில் எப்படி பேதங்கள் இருக்கிறது என்றுச்சொல்லும் . த்விதியா அன்னிகத்தில் சம்ஷயஸ்ய ப்ரமாணாஞ்ச்ச கிரிஷ்ய துரத்திலிருந்து ப்பார்க்கும் பொருளின் மீது ச்ந்தேகம் வரும் மனுஷனஹ், ஆடா, இல்லை மரமா , ச்ந்தேகங்கள் வருதல . ஊர்த்துவமான் பதார்த்தமாக் தெரியும் , ஏக்ஸ்மி ஊர்த்தமாந்தில் சம்ஷயம் விருத்தநான த்ரம் விசிஷ்யம் அயித் விக்ஞானம் . சம்ஷய ப்ரமாணா , ப்ரமானார்னாம் ப்ரிஷா . இது 1,2, அத்தியாயம் சப்த்தம் அளித்தித்துய்ப்நிஷதா சப்த்தம் நித்தியம் அநித்தியம் இரண்டு ப்ட்ச்சம் இருக்கிறது . சப்த்தம் நித்தியம் என்று சொத்த்ஸ்த்து வாது சொல்வார்கள் . இது மீமாசா வாடப்ப்ச்சம் . இதில் உள்ள விசேஷம் லாகாயாஸா தர்க்கம் . ப்ரதப்ரமாணிக் நைவாதியாச்சொல்லுவது க்டினமான் தர்க்கம் . சப்த்தம் அநித்தியத்தில் ஒரு சப்த்தம் முடிந்து மீண்டும் அடுத்து ஆரம்பிக்கும். முதலாவது ஆரம்பித்து , நின்று, முடிந்த்விட்ட்து க்ருஷ்ணஸ்தாயியாக் இருக்கும்.

ஆனால், மீமாச் சப்த்தம் உண்டாவது இல்லை , நிக்காது, அழியாது. அது லாகவாத்ர்க்கம் இது எப்போதும் ப்ரமார்த்திகமாந்து நாம் சொல்லும் உண்மையான தர்க்கமானது செரியில்லை என்பதுதான் ப்ட்ச்சம் வாஸ்த்துவாமாதுதான் . ரொம்ப சூழ்ம்மான ப்ட்ச்சம் என்பது என்ன என்றால் சப்த்தம்

நித்தியமா? அல்லது அநித்தியமா ? என்றுக்கேட்ப்பது. நித்தியம் என்று சொல்பவர்கள் சுதஸ்த்துவாதிகள் , மீமாசுவாதிகள் பூர்வமீமாசு வாதிகள் இரண்டு விதத்தில் இருக்கும் என்றும் அது பூர்வ, உத்திரம், பொதுவானது சப்தம் நித்தியம். நாம் கேட்கும் சப்தம் நோதனம் , அடிக்கும்போது சப்தம் கேட்கும் நின்று , ம்றையும். வர்ணதம்ம் துன்னியாதம்ம் நோதனம் . வர்ணத்தம்ம் என்று வாசித்தல் , அடிக்கும்போது சப்தம் வருதல் , மேசையைத்தொடும்போது சப்தம் வரும் அது நோதனம் என்றும் , சப்தம் நித்தியமாக இருக்கிற நிகழ்வு என்பது வர்ணாத்மா , துன்னியம், நோதனம் முன்றாக வரும் . இது வாசித்தல் , அடித்தலால் வரும் சப்தம் , தொடாலும் வரும் சப்தம் வரும் , இதைதான் சப்தம் நித்தியமாக இருக்கும் என்பது மீமாம்சு பட்சம் வாதம்.

ஞாயாதிகள்-நமது பக்கம் சப்தம் அநித்தியமாக இருக்கும் , எல்லோருக்கும் சப்தம் அநித்தியமாக தெரிகிறது . அது ப்ரதப்ரமணியா வாது , சுதப்ரமணிய வாது எனப்படும் . சப்தம் அநித்திய ப்ரதிவாதனம் பதார்த்த நிர்ணயிச்சு ப்தார்த்தினைத்தெரிந்துக்கொள்ளுதல். த்விதியா அத்தியாயா ஆரம்பித்தால் அதில் இருப்பது சதுர்த்தா அத்தியாயா ப்ரமணிக் ப்ரயந்தம். ப்ரமேயபநிஷா தவீதியா அத்தியாயத்தில் ப்ரமேயத்தைச்சொல்லுதல். ஆத்மா ச்ரீரம் இந்திரியம் அர்த்தம் புத்தி ம்னசு ப்ர்க்ருதி தோஷா , க்வைத் தோஷம் . ம்னசு தோஷா ப்ரயத்தாபாவம், பலம், துக்கம், அவ்வர்ணம் என்று பண்ணிரண்டு ப்ரமேயம் இருக்கு இதை விசாரிக்க முடியாது . நான்காவது அத்தியாயத்தில் இரண்டாவது அத்தியாயம் ப்ரமேயத்தின் விசாரம் ப்ரதயத்தில் இரண்டு ஆன்னிகமாகவும் , ஒவ்வொன்று அத்தியாயத்தில் இரண்டு அன்னிகமாகவும் இருக்கும் . த்விதியா அத்தியாயத்திற்கு பின்பு சதுர்த்தா அத்தியாயம் , இதில் த்விதியா அன்னிகம் த்தவக்ஞான விஷயம் சொல்லுகிறது . அவியிவா அவயி விசாரமும் , ப்ரமாநிவேதனம் சொல்ல்ப்ட்டிருக்கு , சூன்னியவாதம் ந்ஞ்சானம் பண்ணப்படுகிறது . த்தவக்ஞான

உற்பத்தி சித்தி இருக்கிறது . அவயிவா அட்ய ப்ரகரணம் வருகிறது. நீருபேண ப்ரகரண , அனுசூல்ப்ரவர்த்தி ப்ரமான் ப்ரமேயம் வருகிறது. இதுதான் அடிப்படை ஆகமத்தில் வருவது.

ப்ரமாண ப்ரமேயம் தான் முக்கியம் ஞாயச்பத்தில் இருப்பதால் அது ப்ரிட்சைக்கு வரும் . ப்ரமாண் அர்த்த ப்ரதிபர்த்தோ ப்ரவர்த்தி சாமர்த்தியாத் அர்த்த உத்ப்ரமாணம் . ப்ரமாணம் என்றால் ப்ரமானா அர்த்தப்ரதிபர்த்தோ ப்ரமாந்த்திலிருந்து அர்த்தம் ப்ரதிபண்ணமாகும். அர்த்தம் உணர்தல். இவன் வெங்கடேசன், அரி, நாராயண்ணன் என்று அர்த்த ப்ரதிபத்திகளை உணர்தல் என்று அர்த்தமாகும். ப்ரமாணாத்தால் உணர்தல் ப்ரத்தயசூக்ஷ ப்ரமாணத்தில் நாம் திடமாக இருக்கிறோம் என்பது ஆகும் . மைக் ப்ரதிபண்ணமாகயிருக்கும். ப்ரமாணத்தால் தெரியும், ப்ரத்தயசூக்ஷ அனுமானம், ப்ரதிபண்ணம், சப்த்தம் என்று நான்கு தான் ப்ரமாண்மாக் இருக்கிறது . அர்த்தாவத்தி அனுசூல்வத்தி வேதாந்திகளுக்கு ப்ரமாணம் . இவர்கள் உபநிஷத்துக்களை உவமானக்கொள்வார்கள். நம்க்கு (ஞாயவாதிகள்) இந்த் நான்கு அந்தர்கதம் என்று வைத்துக்கொள்கிறோம்

நைஆயகம் ப்ரமாண்ம் நான்கு விதம் ப்ரமாணம் அர்த்தப்ரதிபத்தோ ப்ரமாணத்தால் அர்த்தம் உணரப்படும் . ப்ரத்தயசூக்ஷ ப்ரமாணம் என்றால் திடமாகயிருக்கிறோம் என்பதைக்குறிக்கும். ராமா, கிருஷ்ணா என்று ச்ரியாக அந்த் அந்த நபரைக்கூப்பிடுவதற்கு ஒப்பானது . ப்ரவர்த்தி சாமர்த்தியம் இருந்தால் அது ப்ரமாணம். ஜலத்தை வாங்கி குடித்துவிட்டு அது ஜலம் என்று தீர்மானம் செய்வதுபோலாகும், இதுதான் ப்ரமாண ப்ரதிபத்தி . சபல ப்ரதிவர்த்தி ஜனக்த்வா மாசத்தில் துல்லியமாக் கேட்ப்பது ப்ரமாணம் என்பது மோட்சம் . ப்ரமாணதோ அர்த்த ப்ரதிபர்த்தோ ப்ரவித்தி சாமர்த்தியம் அர்த்த ப்ரதிமாணம் ப்ரமாணம் அந்த்ரேண் நார்த்தி ப்ரதி ப்ர்த்தா நார்த்த ப்ரதிபர்த்தி அந்த்ரேண் ப்ரவர்த்தி சாமார்த்தியம் என்பது பாஷ்யம்.

ப்ரமாணம் இல்லாமல் அர்த்த ப்ரதிப்ர்த்தி வ்ராது , நார்த்த
 ப்ரதிப்ர்த்தேண் ப்ரவர்த்தி சாமார்த்தியம் . ஜல்த்தை தெரியாமல்
 ஜல்த்தை எடுக்கமுடியாது . ப்ரமாணம் இல்லாமல் அர்த்த ப்ரதி
 பர்த்தி வ்ராது அர்த்த ப்ரதி வர்த்தி இல்லமல் ப்ரவர்த்தி
 இருக்காது. இதுதான் ரோடு, என்றுத்தெரிஞ்ஞால்தான் ரோட்டுக்கு
 போக்குடியும், இதுதான் வீடு என்றுத்தெரிஞ்ஞால்தான்
 வீட்டுக்குபோக்குடியும். ப்ரமணேண கொலு ஞாதா அர்த்தம்
 உபலப்பயம் தெரிந்துக்கொள்ளுதல் . இதுதான் கண்ணாடி , விபூதி,
 திருமண் என்றுத்தெரிந்துக்கொள்கிறோம் , நெற்றியில்
 இட்டுக்கொள்கிறோம், கண்ணாடி போட்டுக்கொள்கொள்கிறோம்
 அல்லது கழ்ட்டுகிறோம் . ஞாதார்த்தம் உபலப்பயாதமர்த்தம் அபித
 யுச்சதி ஜீஹாஸ்தி . அர்த்தம் தெரிஞால் வேண்டுமென்று
 எடுத்துக்கொள்கிறோம் வேண்டாம் என்றால் வேண்டாம் என்று
 சொல்லிவிடுகிவோம். த்ஸ்யா ஈசாதி ஜீஹாஸா ப்ரஹித்தஸ்யா
 ச்மிஹா ப்ரவோத்தி ஆசைப்படுதல் என்பது வேணுமா ,
 வேண்டாமா என்பதுதான் ப்ரவர்த்தி இச்யுச்சய்தே சாமார்த்தியம்
 புணவ்ஸ்யாஹா ப்ல்மேன் அபிச்பன்ஹா பல சம்பண்ணத்தில்
 ப்ருவர்த்தி இருக்கும் . சாமார்த்தியம் என்றால் , 1கிலோ சர்க்கரை
 வாங்குகிறோம். சாமார்த்தியம் இருந்தால் வாங்குவோம் . 10
 பண்ணு என்றால் சாமர்த்தியம் இருந்தால் பண்ணுவோம் .
 சாமார்த்தியம் புணர்வ்ஸ்யாஹா பலேண அபிசம்பண்ணஹா . ப்ல
 சம்பண்ணம் இருந்தால் எடுத்துக்கொள்கிறோம் பல சம்பண்ணம்
 இருந்தாலும் வேண்டாம் யென்றால் விட்டுவிடுவார்கள் . ச்மீஹ
 மாணா தம்ர்த்தம் அபீசன்னு ஜீஹாஸ்சன்வா .வேண்டுமென்றால்
 எடுத்துக்கொள்ளுதல் அல்லது விட்டுவிடுதல் இது விகல்ப்பமாக்
 இருக்கும். தம்ர்த்தம் ஆப்நோதி என்றால் எடுத்துக்கொள்ளுதல்
 அர்த்தத்ஸ்தோ சுகம் துக்கம் ஹேதுஸ்த்தா துக்கம்
 துக்கஹேதுஸ்த்தா அர்த்தம் இருக்கிற் இடத்தில் சுகமிருக்கிறது .
 எடுத்துக்கொள்ளுதல் சுகம் விட்டு விடுதல் துக்கம்.

சோயம் ப்ரமாணார்த்தோ அவிர்தங்கேயஹா ப்ரணமான
அர்த்தை எண்ணமுடியாது நிறைய இருக்கு , தினமும்
காலையிலிருந்து இரவுவரை எத்தனையோ அர்த்தம் வருகிறது ,
தேவையானதை எடுத்துக்கொள்கிறோம் , தேவையில்லாததை
விட்டுவிடுகிறோம். மின்விளக்கு விசிறி வேணும்போது
போட்டுக்கொள்கிறோம். வேணாம்போது அணைத்து விடுகிறோம் .
ப்ரமாணத்தால் அர்த்தை எண்ணமுடியாது அவை எண்ணற்று
இருக்கும். அர்த்தஸ்த்து சுகஹேது துக்கம் துக்கஹேதுஸ்த்தா
சோய ப்ரமாணார்த்தோ அவிர்சங்கேயஹா எண்ணமுடியாதால் ,
ப்ரணவிர்த்தேஸ்த்தா சோயம் ப்ரமாணார்த்தோ அவிர்சங்கேயஹா
ப்ரணண் கர்த்து இருந்தால் ம்னுஷனை எண்ணமுடியாது , எண்ண
முடியாத நிறைய ம்னிதர்கள் இருப்பார்கள் . ஒவ்வொரு
மனிதனுக்கு எண்ணமுடியாத எண்ணங்கள் இருக்கும் . ஒரு
பதார்த்தம் நல்லதாக இருந்தால் எடுத்துக்கொள்கிறோம்
இல்லையானால் விட்டுவிடுகிறோம் . எது பிடித்திருக்கு எது
பிடிக்கவில்லை என்றுச்சொல்லமுடியாது.

அர்த்தபதியீச்சா ப்ரமணே ப்ரமாதா ப்ரமேயம் ப்ரமயிதி
அர்த்தபந்தி அர்த்தபந்தாயிட்த்தில் ப்ரமாணம் என்று இருக்கும் .
உத்திஷ்டம் ப்ரமான்மாகத்தெரிவது , ப்ரமாத என்பது நிதாயா
ப்ரத்யக்ஷம் ப்ரமாணமாகத்தெரிவது யாரைப்பார்க்கின்றோமோ
அவன் ப்ரமாதா , ப்ரமேயம். கடத்தை எடுத்துக்கொண்டால் க்டம்
தான் ப்ரமேயம், ப்ரமாதா என்பது க்டதைதுக்குபவர், ப்ரமீதி என்பது
அதில் இருக்கும் ஜல்ம் . ஞான்ம் ஏற்ப்பட்டால் அது ப்ரமிதீ
என்றுச்சொல்வோம்.

ச்த்தியபாவை கூப்பிட்டால் ச்த்தியாபோய் உட்கார்ந்துக்
கொள்ளவேண்டும். ச்த்தியாப்பார்த்து நுங்கு சாப்பிடு என்றால்
நுங்கு முழுவதுமாக எல்லோரும் சாப்பிடவேண்டும் .
இல்லாவிட்டால் நுங்குயிருக்காது இல்லையா ? அதுபோ த்த்ரா
ஏஸ்யயீசா ஜிஹாஸாத் ப்ரவுத்யுசத்த ப்ரவுத்தி ஆசைப்படாமல்
ப்ரவிர்த்தி கிடையாது . ஆசைப்படவில்லையென்றால்

விட்டுவிடுவோம். சா ப்ரமாதா ச ஏநார்த்தம் ப்ரமிணோதித்த்
 ப்ரமாணம். எதானால் அர்த்தத்தை உணர்கிறோமோ அது
 ப்ரமாணம். ப்ரமாதா என்பது நீ ப்ரமேயம் என்கிற கடபடாதிகள் .
 என்னால் அர்த்தம் உண்ருகிறோமோ அது ப்ரமாணம்
 ப்ரத்தயக்ஷக்ஷம். யோ அர்த்தம் ப்ரமியீதே த்த் ப்ரமாணம் எது
 உண்ருதோ அது ப்ரமாணம் ஆத்மா என்று நீ உணர்ந்தால் அது
 ப்ராமாணம். நீ ஆதமாவை உணர்வில்லை என்றால் ஆத்மா
 உனக்கு ப்ரமாண்மில்லை. எதார்த்தம் விஞ்ஞானம், சாப்ரமீதி எந்த
 அர்த்தை உண்ருதல் , உணர்ந்தது அது ப்ரமீதி எது
 உணர்வில்லையோ அது ப்ரமீதி கிடையாது . ப்ரமாஜ்னயம்
 ஞானமாயிருப்பது தான் ப்ரமீதி . நான் பேசுவது மைக்கின் மூலம்
 என்று நீ உணர்ந்தால் உண்ருகின்ற ஞானம் ப்ரமாதா வான்
 உனக்கு ப்ரமீதி என்று இருக்கிற ப்ரமாணமாகும் . ப்ரமாண்மானது
 ப்ரத்தயக்ஷக்ஷ பிரமாணத்தால் ஏற்ப்படும் எதார்த்த விஞ்ஞானம்
 ப்ரமீதி எனப்படும்.

ப்ரதியிடைய் அர்த்தத் தத்துவம் ப்ரமாதா , ப்ரமாணம், ப்ரமேயம்,
 ப்ரமீதி என்கிற நான்கு ஞாய் சாஸ்த்திரத்தில் இருக்கிறது .
 வேதாந்த சாஸ்த்திரத்தில் இப்படி வராது . ப்ரமாணம், ப்ரமேயம்
 என்று அதிநிஸ்ய்ருபமாக் வருவது . இதுதான் ஞாய
 சாஸ்த்திரத்துக்கும், வேதாந்த சாஸ்த்திரத்துக்கும் உள்ள
 வேறுபாடு. வேதாந்த சாஸ்த்திரத்தில் ப்ரமாணம் , ப்ரமேயம்
 ஒன்றுதான் அந்தர்கதம் என்று வைத்துக்கொண்டிருக்கும் .
 ஷட்டமான் வார்த்தம் வேறு ஒன்றாக்யிருக்கும் . ப்ரமாணம்
 நம்மிடத்தில் ப்ரத்தயக்ஷக்ஷம் அனுமான்ம் , உவமான்ம் சப்த்தம்
 என்றுயிருக்கும். மீமாச வாதிகள் , வேதாந்திகள் ப்ரத்தயக்ஷக்ஷம்
 அனுமான்ம், உவமான்ம், சப்த்தம், அர்த்தவத்தி, அனுவத்தி என்று
 ஆறு ப்ரமாணம் இருக்கும் . இவர்கள் சப்த்தநித்திய் தத்துவம்
 சொல்பவர்கள், சாஸ்த்திரவாதிகள் சப்த்தத்தி அனுத்தியு த்துதவம்
 பற்றிச் சொல்வது.

ஞாய சாஸ்த்திரவாதிகள் , ப்ரமாதா, ப்ரமாணம், ப்ரமேயம், ப்ரமீதி என்று நான்கு வகைவரும் . ப்ரமாண் ப்ரமேயத்தில் ப்ரமாதவும் , ப்ரமாணத்தில் அந்தர்க்தமாக்யிருக்கிறது என்றுச்சொன்னால் அது வேதாந்த சாஸ்த்திரமாகிவிடும் . அதுவே அந்தர்க்தாமாக்வில்லை என்றுச்சொன்னால் அது ஞாய சாஸ்த்திரமாகிவிடும் . இரண்டினுடைய இலட்ச்சண ஒன்றுலிருந்து இன்னொரு மாறியிருக்கும். ஞாயசாஸ்த்திரத்தில் லௌகிகாமான் சொல்கிற்வாரத்தைகள் அதிகமாக்யிருக்கும் . மனசை பற்றிச்சொல்லும்ப்போது சுகம் தெளல்ப்பிய சாதன்ம் இந்திரியம் மனஸஹா என்று ஞாய சாஸ்த்திரவாதிகள் சொல்வார்கள் . யுக்கஞானா அனுபத்தி மன்ஸோலிங்கா என்று கௌதம சூத்திரத்தில் மன்சுக்கு இலட்ச்சணம் சொல்லுவார்கள் . வேதாந்திகள் புத்தி என்பது நிச்சியத்மிகாபுத்தி என்று சொல்லுவார்கள். நம்முடைய புத்தியென்றவாதம் ஞான்ம் என்பது ச்ம்வாய ஸ்வரூப்மாகச்சொல்லுவோம் ஞானம் என்பதை அதிகரண ஸ்வரூப்மாக் சொல்லுவோம் , வேதாந்தத்திகள் ஞானம் மட்டும்தான்யிருக்கு யென்றுச் சொல்லுவார்கள்.ஜலம் பிருத்திவியினை பிரிச்சி பேதமிருப்பதை வைத்து கொண்டிருந்தால்தான் தெரிந்துக்கொள்ளமுடியும் . ச்துஸ்ருஷோ யேவம் விதா ஸ்வார்த்தத்துவம் பரிச்மாப்பய்ப்தே ஸ்வம் என்பது எது எடுத்துக்கொள்கிறோம் அது என்று வருவது . ப்ரமோ கன்யமான் பூமான் என்பதில் ஸ்வார்த்தம் வன்யமான் என்று இருக்கும் . உதாரணத்திற்கு கடத்தை எடுத்துக்கொண்டால் அந்த கடம் தான் ஸ்வார்த்தம் ஸ்வம் என்பது . வேதாந்தத்திகளுக்கு ஜீவாத்மன்ஹா அர்த்தத் தத்துவம் என்பது ப்ரமாத்மா என்பதான் அர்த்தம் அவர்களுக்கு வரும்.

ஞாயசாஸ்த்திரவாதிகளுக்கும், வேதாந்தத்திகளுக்கும் பல் இடங்களில் வேறுபாடுவரும் . ஸ்வம் என்பது ஞாயவாதிகளுக்கு எதை எடுத்துக்கொள்கிறோமோ அதுதான் வரும் . கடம் எடுத்தால் கடம் தான் வரும் . பர்வத வன்யாமான் எடுத்தால் தன்யத்துவம்தான் வரும் . ஸ்வார்த்த அர்த்தம் இந்திரியா

அர்த்தத்துவத்தில் ரூபாதிகள்தான் வரும் . இது எல்லோரும் ஏத்துப்பார்கள். ஆனால், வேதாந்தத்திகள் இதை ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டார்கள். ஞாயசாஸ்த்திரத்தில் சொல்லுவதை இதர சாஸ்த்திரக்காரர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டார்கள் . வேதாந்திக்ளுக்க்தனியான் பாஷ்யம் , பாஷ்யாக்காரர்கள். இருக்கிறார்கள். ஞாயவாதிக்ளுக்கு தனியான் பாஷ்யம் , பாஷ்யாக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள். இரண்டுபாஷ்யத்துக்கு வித்தியாசம் இருக்கிறது . ஒரே சாஸ்த்திரத்தைச்சொன்னால் இன்னொரு சாஸ்த்திரத்தைப் பற்றித்தெரியாது. ஒருசாஸ்த்திரம் இப்படி ,இப்படி என்றால் , இன்னொரு சாஸ்த்திரம் இதை மாத்தி , இப்படி,இப்படி எண்ணுச்சொல்லுவாதாக்யிருக்கும்.

இந்திரியத்துக்கு தான் அர்த்தம் சொல்லுவார்கள் ஒருவர்ச் சொல்வதை இன்னொரு ஆள் ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டார்கள் . வேதாந்தம், சொல்லும்வழி தனியான் விவகாரிக்மானப்பாதையாக இருக்கும். ப்ரமாண்ம் ஞாயவாதிகளுக்கு நான்காகவும் , வேதாந்திகளுக்கு ஆறு வரும் . நான்கு ஸ்மார்த்தத்துவமாகவும் , ஆறு இந்திரியத்தத்துவம் இருக்கும். ஞான இந்திரியம் ஐந்து, மன்சு சேர்த்து ஆறுவரும் . ஸ்வார்த்தம் என்பதில் ப்ரமேயத்துக்கு த்குந்ததாக் எடுத்துக்கொள்ளுவோம் . கடத்தில், கட ஆத்மனாக் எடுத்துப்போம் படத்தில் பட ஆத்மானாக்யிருக்கும் கிம்புணாத் த்துவம் ஸ்வார்த்தத்துவம் எனபதில் பாஷ்யாக்காரர்கள் ஞாய சாஸ்த்திரத்தில இருப்பார்கள் , வேதாணத்தில் பாஷ்யக்காரர்கள் உபநிஷத்த்லிருந்து ஸ்ருதியும் ஸ்மிருதியும் வைத்து பாஷ்யம் பண்ணுவார்களாக இருப்பார்கள் .அர்த்தத்தத்துவம் நாம் சொல்வது அவர்களுக்கு சாமான்யமாக் யிருக்கும் . அது அவர்களுக்கு விசேஷமாக் கொஞ்சம் வித்தியாசமாக்யிருக்கும் ஆனால் , த்துவம் மாறாது ப்ரிபாஷை மாற்றம்.

பரிபாஷை என்பது இந்த சாஸ்த்திரத்தினுடைய அபிப்பராயம் ஞாயாத்துக்கும் ஒன்றும் , மீமாசத்திற்கும் வேறு ஒன்றாக்யிருக்கும். கொளதம் சாஸ்த்திரத்துக்கும் வேறு ஒரு ப்ரி பாஷையிருக்கும். புராந்தத்துக்கும், ஞாயசாஸ்த்திரத்துக்கு

லௌகிகமான்தாகயிருக்கும், லௌகீகத்தால் முடிக்கமுடியும்
 அதனால் இதுக்குதான் ப்ரதானீகம் கொடுப்போம் , வேதாந்திகள்
 ப்ரமேஸ்வர பூத்னமாக் ஈஸ்வரப்ப்ரதானமாக் , க்டவுள், ப்ரதானமாக்
 கொடுப்பார்கள். த்துவம்தான் ஆனால் , அது விவகார த்த்துவமாக்
 வ்ரும். இதுதான் ஞாயசாஸ்த்திரத்திற்கும் , வேதாந்த
 சாஸ்த்திரத்துக்கும் உள்ள வித்தியாசம் .இன்னுங்கண்ணா,
 கிம்புண்ண த்த்துவம் அக்ஸ்யாத் ச்த்பாவோ அஸோஸ்யச்யாத்
 அத்பாவாஹ ச்த் என்பது பொருட்களையும் , ந்பர்களையும்
 அவர்களைப்பார்த்து உண்மையாக்ச்சொல்வது.
 மைக்கு, வேங்கடேஸு, என்பது போ நேராக்ப்பார்த்துச்சொலும் .
 அஸ்த் என்றுச்சொன்னால் பார்ப்பது நேரில்த்தெரியாது . மைக்
 ஒருஇடத்தில் இருக்கும் இன்னொரு இடத்தில் இல்லை
 யென்றால் அது அசத் பாவம் . ச்த்பாவம் என்பது மைக் இருக்கும்
 இடத்திலிருந்து மைக்கைச்சொல்வது . இது ஞாயத்தில் க்டம்
 இருக்கிற் இடத்தில் க்டத்தை இருப்பதைப்பார்த்து
 உணர்ந்துவிட்டால் அது ச்த்பாவம் . ஆனால் க்டம் அங்கு
 இல்லையென்றால் அது அச்தயம் . இதர சாஸ்த்திரத்தில்
 ச்த்பாவம் என்பது இதையும் அவர்கள் சேர்த்துச்சொல்வார்கள் .
 இல்லாமல் எப்போதும் சதாகாலத்தில் இருப்பது ஈஸ்வரன்
 ஒருவனைத்தான் அவர்கள் சத்து என்பார்கள் .
 இப்போதுபார்த்துக்கொண்டே யிருப்பதையும் சத்து எனப்பார்கள் .
 அசத் என்பது அவர்களுக்கு ஒருபோதும் இல்லை கச்த்தை
 அதனை சூன்யம் என்பார்கள் . ஞாயவாதிகள் அப்படி
 சொல்லாமாட்டார்கள் எப்போது இல்லாதப்பொருளை அவர்கள்
 அசத் என்றும் , எப்போதும் இருக்கின்ற்ப்பொருளை சத்து
 என்பார்கள். நாம்ப்பார்த்துக்கொண்டு இருக்கும்பதார்த்தை
 சதசத்து என்போம் . க்டம், படம் பார்க்கிறோம் என்பதில் அதனை
 சத்சத்து என்றுச்சொல்லுவார்கள் விவாகாரத்தில் சில் நேரங்களில்
 க்ட்ப்டாதிகளை சத்து என்று விவரிப்பதும் உண்டு , ச்தா இருப்பதை
 சத்து என்றுச்சொல்லுகிற் பேதம் என்று அவர்ச்சொல்லுவார்கள் .

மீமாசம் காலம் நைநான் காலம் பேத்ததைச்சொல்வது ,
 நம்முடைய ச்ததை கட்டத்தைப்பார்த்து அதனைப்பார்த்து பட்டம்
 என்றுத்தெரிஞ்ண்ட்டா, அது அசத்து என்றுச்சொல்லுவார்கள் .
 பானைப்பார்த்து பேப்பர் என்றுச்சொன்னால் அது பிரம்மம்
 அல்லது அதைனை மாயை , பொய்த்தோற்றம், அக்ஞானம்
 என்போம். அது எதார்த்மாகாது , உண்மையும் கிடையாது
 அதைத்தான் அசத்து என்கிறோம் . அசத்து என்பது சொல்லு
 கூடாது என்பது தைத்ரிய்த்தில் உள்ளது
 இதுதான் பேதமாகச்சொலுவது ஞாயசாஸ்த்திரதில் சொல்லுகிறது .
 ச்த்துக்கும், அசத்திக்கும் அர்த்த்யுந்த விரோதம்
 அதனைச்செரியென்று எல்லொரும் ஒத்துப்பார்கள் . ச்த்தும்,
 அசத்தும் வெவேறு என்பது எல்லொருக்கும் ச்ரி , கடம் இருந்தால்
 அது ச்த்து கட்டம் இல்லாமல் வேறு எதாவது இருந்தால் அது
 அச்த்து. வேதாநதிக்கள சொல்வது கட்டம் இருந்தால் மண் இருக்கும்
 மண்தான் எப்போதும் இருப்பது , ச்ததை ஞாயவாதிகள்
 கடத்தைப்பார்த்து கட்டம் என்றும் , இல்லாதபோது
 சொல்லம்மாட்டாகள். உன்னைப்பார்த்து மாடு என்றுச்சொன்னால்
 அதனைப்ப்ரமாணமாக எடுத்துக்கமுடியாது , உன்னைப்பார்த்து நீ
 என்றுச்சொல்லவேண்டும். செத்துப்போன்ப்பொருளைப்பார்த்து மாடு
 யென்றோ, மரம் யென்றோ , நீ என்றோ நினைப்பது போல்
 சொல்வதற்கு பிரமாணம் சொல்வார்கள் . த்த்துவம்
 என்றுச்சொல்வது அதைப்பார்த்து அது கண்டுபிடித்துச்சொல்வது
 ச்த்து என்று ஞாயசாஸ்த்திரம் சொல்லும் . ச்த்து ச்துதி
 க்ருஹ்யமானம் ச்தஸ்யாத் ச்த்பாவோ அச்த்யாத் ச்த்பாவம்
 இருக்கின்ற பாவத்தை அசத் என்பது என்றும் இல்லாத பாவத்தை
 அசத்து என்பதுதான் அர்த்தம் . ச்து என்பது விபிரீதம்
 இல்லாததற்கு த்த்துவம் என்றுப்பெயர் . கடத்துக்கு கட்டத்துவம்
 என்றுச்சொல்வோம். படத்திற்கு பட்டத்துவம்
 என்றுச்சொல்லுவோம். ஏதா பூதம் அவ்ரிவிதம் ஞானம் கடத்தை
 படம் என்றால் அது விபிரீத ஞானம் , அது அசத்து இது ச்த்
 பிரமாணம் கிடையாது அச்த் ப்ரமாணாச்சு தப்பாக்

சொல்லும்போது வரும் . துரத்திலிருந்துப்பார்க்கும்போது சந்தேகம்
 வரும் சது சதுதி கிருஹ்யணம் எதா பூதம் அவுரிவிதம்
 த்த்வம்பவதி ச்தய சதுதி குஹ்யமானம் எதாபூதம் அவுரிவிதம்
 த்த்வம் பவதி ச்த் சதுத் க்ரஹாணம் எதாபூதம் கவுரிவிதம் த்த்வம்
 பவதி செரியான் பொருளை செரியாக் செயவதுதான் சத்து
 இல்லை யென்றால் அது அசத்து .
 இதம் உத்தரஸ்யா ப்ரமாணேண உபலப்தீ இது ப்ரமாணத்தோடு
 எப்படி உபலப்த்தம் ஆகிறது என்றுக்கேட்டாள் சத்திய
 உபல்ப்யமானே த்த்துவது அனுக்ஷல்ப்தே ப்ரதீபவது , உபலப்தீ
 இருந்தால், அது என்றுச்சொல்லுவோம் , உபலப்தீ
 இல்லையென்றால் இருட்டு இருக்கும்போது விளக்கு இல்லை
 நீங்கள் அங்கு இருந்தால் யாருக்கும் உங்களைத்தெரியாது
 அப்போது வெளிச்சம் காண்டுவந்தால் எல்லோருக்கு
 தெரிந்துவிடும். இந்த பிரபஞ்சம் பூர இருட்டில் ராத்திரியில்
 உள்ளது விளக்கு இருந்தால்தான் தெரியும் . சத்திய உபல்ப்ய
 மாணே த்த்துவது அனுக்ஷல்ப்தே ப்ரதீபவது உபலப்தீ
 இல்லையென்றால் வெளிச்சத்தில் இருக்கு எத த்ர்ஸ்சேண்
 தீபேண த்ருஸ்யே குஹ்யமாணே பார்கிறவன் வெளிச்சத்தில்
 எந்தபொருள் ஆடு , மாடு, மாமரம் என்று க்ரஹிப்போம் .
 த்தீவாயென்ன க்ருஹ்யே த்ன்நாஸ்தி எது க்ரஹிக்கவில்லையோ
 அது இல்லை என்பதாகும் . வெளிச்சத்தில் இருப்பது
 என்றுச்சொன்னால் அது சத்து இல்லையென்று
 என்றுச்சொன்னால் அது அசத்து வேதாந்திகள் அசத்து என்று
 பொருள் இல்லையென்றுச்சொல்வார்கள் . நாம் அசத்து இருக்கு
 என்றுச்சொல்லுவோம் இதுதான் க்ரஹம் என்றுத்தெரியும் .
 எதய அப்விஷ்யது இதம் இது இதம் இவம் வித்யாஸ்யாஹா
 இருட்டு இருக்கும்போது தெரியாது வெளிச்சம்
 இருக்குமேயானால் தெரிந்துவிடும் . இது மைக் , காமிரா,
 ராஜாகோபால் என்றுத்தெரிந்துவிடும் . எதா த்ர்ஸ்கேண் தீப் ஏன
 திரிஸ்யே க்ருஹ்யமாணே த்தீபா என்ன த்தன்னா நாஸ்தி
 வெளிச்சத்தில் எதைக்கிரஹிச்ச்யோ அது இருக்கும் , எதை

வெளிச்சத்தில் கரஹிக்கவில்லையோ அது இருக்காது
 இல்லாத்துக்கும் அசத்து என்றும் , இருப்பதுக்கு சத்து
 என்றுச்சொல்கிறது. ஏத்யே அப்விஷயது இதம் இவம்
 விஞ்ஞாஸ்யதா இருக்குமேயானால் இது போல்தெரியும்
 இல்லாத்து எல்லாம் இதுபோல் இல்லை.
 விஞ்ஞான பாவா நாஸ்த்தி இதி . விஞ்ஞானம் இருந்தால் அஸ்த்தி
 விஞ்ஞானம் பாவம் இல்லையென்றால் நாஸ்த்தி தூக்கத்தில்
 விஞ்ஞானம் எதுவும் இல்லை இல்லையா ? ஜாக்கிரதையில்
 வெளிச்சத்தில் எல்லாம் தெரிகிறது , த்தேவம் க்தாஹா ப்ரகாசம்
 ப்ரமாணம் அஸதவி ப்ரகாசதி ச்த்தை பிரகாசப்படுத்துகிற்
 ஓளியாந்து எல்லாத்தையும் ப்ரகாசப்படுத்துவிடுகிறது
 வெளிச்சத்தில் நீங்கள் எல்லோரும் இருப்பது தெரிந்துவிடும் ,
 இருட்டில் தெரியாது , சத்தை பிரகாசப்படுத்தி அசத்தையும்
 பிரகாசப்படுத்துகிறது. ப்தினாறு பதார்த்தங்கள் காரணமில்லாமல்
 பிரகாசப்படுத்துகிறது. முதலில் ப்ரமாணம் அஸ்ங்கயம்
 என்றுச்சொன்னது. இப்போ சந்தியலு என்கிறோம் , எதான. க்தோதா
 போதா ந்ன்றாக் தெரிந்துகொள்வதால் ஞாயசாஸ்த்திரதை
 ப்டிப்பது எதானால் , ந்ன்றாக் தெரிந்துக்கொள்வதற்கு வேறு
 சாஸ்த்திரதை படித்தால் அது அல்பமாக் போய்விடும் . ஞாய
 சாஸ்த்திரம் அஸ்த்திவாரம் போன்றது இந்த சாஸ்த்திரம்
 தெரியவில்லையென்றால், அஸ்த்திவாரம் போய்விடும் . மற்ற
 சாஸ்த்திரம் தெரிந்துக்கொண்டால் ஞாயசாஸ்த்திரம்
 சின்னதாகிவிடும். ஞாயசாஸ்த்திரத்தில் நல்ல ஆதாரம்
 கிடைக்கும் எது , எப்படி, தெரிஞ்சிக்கவேண்டும் என்பது
 புரிந்துவிடும். இதுதான் வேத்தின் சட்டம் . த்த்துவ ப்ரகாரம்
 எதார்த்தம் எது எஸ்மா உத்ப்ந்துய்வே த்து தஸ்மின்லியதே
 என்பது ஒரு ஞானம் . த்த்துவா ப்ரகாரம் எதார்த்தம் எது
 எஸ்மாசத்ப்ந்துய்வே த்துத்ஸ்மின்லியதே என்பது ஒரு ஞானம்.
 எது எதிலிருந்து உண்டாகிறதோ அது அதில் ல்யிக்கிறது
 என்றுச்சொல்லப்படுகிறது ப்ரண்ணிலிருந்து மன்சு உண்டாகிறது ,

மனசுலிருந்து விருத்திகள் இந்திரியங்களும் , அதன்விருத்திகள் மன்சிலும் பின்பு அது ப்ரண்ணில் லயித்துவிடும்.

கண்ணால் பார்க்கின்ற எது எஸ்மின் உத்பத்து ய்வே த்ஸ்மின்னிய்தே என்பது ஞான்ம். இதன் ப்திநாறு பதார்த்தங்களை கௌதம்ர் உப்தேசிக்கிறார் அசங்கிய பதார்த்தம் , அசங்கிய ஜீவனம் இருக்கு. ப்தினாறு சுருக்கியதுக்கு காரணம் சுகஅவ்போதா ந்ன்றாக் ப்ரிந்துக்கொள்வதற்கு, இதனை ஏழு ப்தார்த்தங்களாக் சுருக்கிவோம் . முக்யது வில் உள்ளது ஏழு ப்தார்த்தங்கள் த்ரவிய , குண், க்ர்ம, சாமாண்ய, விசேஷ், சாமாவாய், ஆபாவா என்ப்துதான் . ஆபாவம் என்ப்து ஏத்துண்ட்தால் ஆறு பாவ் ப்தார்த்தம் ஏழாவது அபாவ பதார்த்தம் என்றுச்சொல்கிறோம் . ந்மக்கு அபாவாதிகள் என்று பெயர் இருக்கிறது . ஞாய்பேசுதால் சில் ஞாயம் அஞ்ஞாயமாகிவிடும். இதானல் அபாவாதிகள் என்றுபெயர் வரும் . கொள்தம் சூத்திரத்துக்கு பெயர் சொல்வது த்ர்க்க சாஸ்த்திரம் என்ப்படும்.

இதற்கு வைசேஷிய சாஸ்த்திரம் என்றும் பெயர் , மேலும் இதற்கு வெவ்வேறு இட்த்தில் வெவ்வேறு பெயர் இருக்கும் . ப்ரமாணத்தை ப்தினாறுஆகச்சொல்கிறோம். ப்ரமாண், ப்ரமேய், ச்ம்ஷய, ப்ரயோஜன், த்ருஷ்ட்டாந்த, சித்தான்ந்தா, அவய்யவ, த்ர்க்க, நிர்ணய், வாத, ஜல்ப்பா, விதண்ட, ஹேதுமாவாஸா, சல், ஜாதி, நிக்ரஹஸ்தாணாம், த்த்வக்ஞானாம், நிச்ரயம், சாஹித்மாம், என்பது அந்த் ப்தினாறு பதார்த்தங்கள் . நிர்த்தேஸே ஏதாவ்சனம் விக்ரஹாஹா எப்ப்டி சொல்லியிருக்கோ அப்ப்டியே எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். சார்த்தே துவந்த சாமாஸ்ஹா இதில் சா சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும் . ப்ரமணம்ச்சா ப்ரமேயம்ச்சா ப்ரமாண ப்ரமேயம் ப்ரமேயம்ச்ச ச்ம்ஷயம்ச்சா ப்ரமாண் ப்ரமேய ச்ம்ஷயம், ச்ம்ஷயம்ச்சா ப்ரயோஜ்சன்ன்ச்சா ப்ரமாண ப்ரமேய ச்ம்ஷய ப்ரயோஜன்ம் . சா சேர்த்து விட்டால் சார்த்தே துவந்த சாமாஸ் சாசில் துவந்த சாம்ஸ்ம் பிரதான்மாக் என்றுச் சொல்லப்ப்டும். துவந்த சாமாஸாகாபீநி என்று கீதையில் வருகிறது. துவந்த்ச்மாஸ்ம் உசத்தி என்றுச்சொல்லுகிறது.

சார்த்தே துவந்த சமாஸஹா ப்ரமாணாம் தீனாம் த்த்வ மிது
சைஷ்யஹி ச்ஷ்ட்டி ப்ரமாணாதீனாம் ச்ப்த்தல் ச்ஷ்ட்டி
ப்ருகுவசன்ம் ப்ரமானேவ ப்ரமாண்ணாம் ப்ரமாண்ம் ஆதிஹி .
ஏஷாம்த்தே ப்ரமாதீனாம் சைஷ்ஷிஹி ச்ஷ்ட்டி என்று இருண்டு
வித்த்தில் வர்ம் . ப்ரமாணாம் த்த்துவம் ப்தினாறு வகையான்
ப்தார்த்ங்களாக வ்ரும். ஞான்ம் என்று நிசர்யத்தி அது முக்த்தியில்
முடியும் எல்லோரும் முக்த்தியைத்தான் சொல்லுகிறார்கள் .
முக்த்திக்கு பேதமிருக்கு உண்மையை புரிந்துக்கொள்ளவேண்டும் .
புரிந்துக்கொள்வதற்கான் மார்க்கம்தான் இது . க்ரம்னே
ச்ஷ்ட்டியோக்த்தி ஏதா வந்தோ இதிமானார்த்தஹா ஏஷாம்
அவிரிதாஞானார்த்தம் இஹ உப்தேசா இது விப்ரீதம் இல்லாமல்
இருப்பதற்கு தெரிந்ததுகொள்வதற்காகத்தான் ப்தினாறு பதார்த்தம்
சொன்னோம். சோயம் அநவ்வேன தந்ராத்தஹா உத்திஷ்ட்டோ
வேதித்வயா அவயவயம் இல்லாமல் உத்தேசம் இருப்பதை
புந்துக்கொள்ளவேண்டும். ஆத்மாதேஹே கொலு ப்ரமேயஸ்யா
த்த்வக்ஞானா நிச்ரேசா சாதிக்மஹா ஆத்மாதிகள் உண்ரும்
போதுதான் மோக்ஷம் என்பது வ்ருகிற்று த்ச்சனே யேத்து
உத்திரஸுத்ரேண் அனுத்யத்தே மேல் இருக்கிற்
சொல்லப்போகிறது. அவ்வர்க்கம் மோட்ச்ச சம்பந்தம் இருக்கு
என்றுச்சொல்வது ஹேயம் தஸ்யா நிர்வர்த்தம் ஹானம்
அதய்ந்திகள் ஹே என்று இருக்கிறது நிவர்த்திக்கவேண்டியது .
ஞானம் என்பது எடுத்துக்கொள்வேண்டியது த்ஸ்யே உபயோகோ
அதிக த்வயஹா . அது எப்படி ப்ரயோகம் பண்ணினும் என்பது
புரிந்துக்கொள்ளவேண்டும். எது பரமாணம் , ப்ரமேயம் எப்படி
நிச்ரேசம், நிக்ரம் என்பது தெரிந்துக்கொள்ளவேண்டும் .
இத்யேகானே த்த்வாதி அதரபதாநி புத்வா அர்த்தப்தத்தில் ,
ப்ரமாதா, ப்ரமாண்ம், ப்ரமேயம், ப்ரமீதி ந்ன்றாக் வ்ந்து உத்ரவா
நிச்ரேச ம்திக்ச்ச்தி சாஸ்த்திரம் ப்டிப்பது எதற்கு என்றால் நாம்
நம்ம்தி மோட்ச்சத்தை அடைவதற்கு.
ஹரி ஓம்.